

Jan Jansen

De mooiste gezichten van Zutphen... De man die we vandaag zien in deze serie portretten is in Eerbeek geboren. Vanaf zijn 12e jaar ging hij naar het Stedelijk in Zutphen om er op zijn 19e op kamers te gaan. Zijn ouders hadden vroeger een elektronica-zaak in Eerbeek, waar ook platen werden verkocht. In de weekenden hielp hij daar mee. Zijn vader wilde graag dat hij de zaak overnam maar dat zag hij niet zitten. Van kleins af aan was hij gefascineerd door hoe dingen in elkaar zaten en wilde hij graag apparaten repareren. Toen al stond vast dat hij iets met zijn handen zou gaan doen.

Daarom wilde hij na de middelbare school het liefst HTS doen maar moest in militaire dienst. Vervolgens heeft hij besloten om naar India te gaan met zijn toenmalige partner. Hoewel ze met hun vertrek aanvankelijk het idee hadden om daar voor altijd te gaan wonen hebben ze er uiteindelijk drie jaar gewoond. Doordat zijn moeder op enig moment ongeneeslijk ziek werd ging hij terug naar Nederland en is weer in Zutphen gaan wonen. In zijn huidige huis huis aan de weg naar Laren woont hij inmiddels al weer ruim 28 jaar.

Muziek is zijn hele leven ook belangrijk geweest, vertelt hij me terwijl op de achtergrond een door hem zelf gerestaureerde jukebox uit de vijftiger jaren speelt. Hij speelde op zijn 16e al basgitaar met zijn toenmalige band Requim tijdens concerten in de Buitensoos en op schoolfeesten. In 1999 heeft hij na zijn scheiding die passie verder opgepakt met de Zutphense band Basketcase.

Terug uit India ging hij witgoed repareren voor een bedrijf uit Eerbeek , waar hij het vak echt heeft geleerd. Daarna vervolgde hij zijn carrière door een paar jaar hoofd technische dienst Zutphense musea te zijn en volgde tegelijk parttime de lerarenopleiding aan Windesheim. Door omstandigheden kon het laatste jaar niet worden afgemaakt maar lesgeven bleek wel echt goed bij hem te passen.

Nadat hij op enig moment nog een poos een bijbaantje bij Frans Harms had als witgoedreparateur besloot hij om voor zichzelf te beginnen toen Frans ermee stopte. Dat bedrijf heeft hij tot op de dag vandaag. Er zijn maar weinig mensen in Zutphen die nog nooit een beroep op hem hebben gedaan als de nog volle wasmachine niet meer opent of de vaatwasser zijn programma staakt. Door de jaren heen heeft hij de meest bizarre dingen meegemaakt, variërend van vrouwen die hem verleiden tot het aanraken van meer dan hun wasmachine tot schrijnende situaties van mensen die niet goed voor zichzelf konden zorgen en leven in sterk vervuilde huizen.

Zutphen is al die jaren echt zijn stad gebleven, hoewel er veel verandert. Voor hem was het altijd een buurtgemeenschap waar je veel mensen kent. Wonen aan de rivier vind hij bijzonder prettig, voor

de kinderen was er de Vrije school en je hebt zowel bossen als boerenland in de nabijheid.

Ooit hoopt hij zijn bucketlist af te kunnen vinken met het bouwen van zijn eigen houten huis, zo vertelt hij me lachend terwijl hij zijn sjekkie draait. Blij dat ik deze geweldige stadsgenoot mocht fotograferen, hij is immers de enige echte Jan Jansen !